

folkningen at faae 25 Dre som Grundtært og 2 Dre som Ordært, medens det for Staten ikke vil blive noget Tab. Jeg vil strax fremhæve, at jeg veed, at man antager, at en saadan Forandring af Tærtsystemet vil medføre en Forandring i det gennemsnitlige Antal Ord pr. Telegram. Det er privat ophøst i Udvalget, at man har mærket, at de Telegrammer, der gif fra Sjælland til Lydsland, efterat Ordærtsystemet der er indført, havde et noget mindre Gennemsnitsantal af Ord end det, jeg nævnte før, nemlig 14—15. Om det ligger i Tærten, er vanskeligt at sige; men paa den anden Side er det ganske vist, at en Lettelse i Telegraferingen af smaa Telegrammer vil forøge Antallet af Telegrammerne, saa det vil vistnok kunne balancere. Saa meget er sikkert, at, vedtages den Tært, vi her have foreslaaet, nemlig 25 Dre som Grundtært og 2 Dre Ordært, vil Statskassen, hvis Gennemsnitsberegningen 14—15 Ord er rigtig, ikke lide noget Tab, og efter min Mening ville de fleste Private have den Fordel, at de kunne affende deres smaa Telegrammer billigere. Dette er nu ikke noget Kampspørgsmaal, men Mindretallet har dog troet, at det var rigtigt at faae det frem her i Thinget, for at Thinget kunde gaa den Vej, som det ansaa for hensigtsmæssigt. Jeg har ogsaa af den Grund ønsket at stille Forlaget, at Ministeren kunde komme til at udtale sig, thi der har ikke om dette Forslag været Konference med Ministeren i Udvalget. Det Forslag, der der forelaa for Ministeren, var 20 Dres Grundtært og 2 Dres Ordært, hvad der utvivlsomt vilde have medført Tab for Statskassen, hvorimod Ministeren ikke har udtalt sig om det nu foreliggende Forslag, og derfor vilde vi gjerne have Forlaget fæstet, for at man fra Regjeringens Side kunde udtale sig om Sagen. Den Forskjel i Summerne, der er i Vædringsforslagene, betyder selvfølgelig ikke Andet, end at man derigennem vil have Leilighed til at faae stemt over Spørgsmaalet, og det kan man ikke gjøre, uden at der er en Forskjel i Konklusionen. Forsørgt vil jeg ikke ligeoverfor Ministeren bestemt paasta, at Beregningen 38,000 Kr. er rigtig, den er gjort i Henshold til hvad jeg har jugeret, der maatte komme ud, naar jeg regner paa Grundlag af det, der foreligger, 380,000 Telegrammer nedsat med 10 Dre pr. Telegram. Det er imidlertid en Selvfølge, at skulde Noget af dette gaa igjennem, hvad jeg antager et af Forslagene vil gjøre, er det meget muligt, at det er en feil Sum, der er regnet ud fra vor Side. Det ligger jo ikke i vor Magt at gjøre det saa nøiagtigt, som det var ønskeligt, men det vil jo kunne rettes. — Andre Vædringsforslag findes ikke vedrørende Telegrafvæsenet. Derimod findes der i Betænkningen, under Nr. 28 med Hensyn til Telegrafvæsenet en Meddelelse fra Ministeren om, hvad der er gjort i Anledning af en herfra udgaaet Opfor-

dring om at lette Tjenesten paa Sø- og Helligdagene for Post- og Telegrafvæsenets Embedsmænd samt for Embeds- og Bestillingsmænd ved Jernbanen. Denne Meddelelse fra Ministeren begynder i Tillæg B. Sp. 75 og ender nederst Sp. 80. Jeg skal ikke gjentage, hvad der staar her. Thinget vil se, at der fra Ministerens Side er vist Imødekommen for at komme ind paa denne Lettelse af Tjenesten for Telegrafvæsenets og navnlig for Postvæsenets Embedsmænd. Dernæst har Spørgsmaalet været reist i Udvalget om en lignende Lettelse i Tjenesten for Jernbanembedsmænd. Dette har imidlertid Ministeren besvaret ved at meddele Udvalget en skriftlig Fremstilling af, hvorledes Forholdet for Tiden er med Hensyn til de vedkommende Betjentes Tjeneste, og hvad der i saa Henseende er gjort og kan gøres. Det fremgaar af denne Skrivelse, at allerede ikke saa Lidt er gjort for at lette Tjenesten ved Statsbanerne for de vedkommende Betjente, idet der ved Statsbanernes Administration, hærten paa Kontorer eller Værksteder, finder Søndagsarbejde Sted, ligesom Arbejderne ved Banens Vedligeholdelse hvile om Søndagen, og af de Ansatte, af hvilke der som Regel foredrer Søndags-tjeneste, blive derfor kun de tilbage, der ere beskæftigede ved den egentlige Tøgtjeneste og som Banevogtere paa Banestrækningerne; og selv med Hensyn til Banevogterne er der ogsaa gjort Indrømmelser, idet der er lettet Muligheden for, at de f. Ex. kunne komme i Kirke. Dette har for de fleste Tilfælde ikke havt nogen Vanskelighed, idet Manden og Konen kunne skifte. Hvor det ikke er Tilfældet, er der sørget for, at de idetmindste nogle Søndage kunne komme i Kirke. Med Hensyn til Trafiken er Godsexpeditionen betydelig indskrænket om Søndagen, idet den er begrændet en Del, og der saaledes er sørget for, at en Del af Personalet kan faae fri. Det har allerede fundet Sted i en Række Aar, allerede siden 1872. Desuden findes der ogsaa Lettelser paa andre Omraader af Tjenesten — f. Ex. med Hensyn til Stationsforvaltere, Forstandere og saadanne Folk — hvor der ligeledes er gjort alt Muligt, for at de kunne have fri om Søndagen, hvilket imidlertid paa Landstationerne har vist sig meget besværligt. Den største Vanskelighed er naturligvis forbunden med at skaffe de Personer Tjenestelletter om Søndagen, som anvendes ved Persontrafiken, Persontogene, paa de Steder, hvor der er meget stærk Frekvents som f. Ex. navnlig ved Kjøbenhavn. Ved de Tog, der gaa om Søndagen for at befordre Folk ud til f. Ex. Dyrehaven og andre saadanne stærkt besøgte Forlystelsessteder, er der en saa uafbrudt Virksomhed, at det er saa godt som umuligt at skaffe Folkene Tjenestelletter. Jeg tror, at man maa give den Betragtningssmaade Ret, at, skulde de naaes, kunde de ikke naaes uden ved at indskrænke Tøgenes Antal, hvilket vil vække stærk Misfornøielse hos Befolkningen — om den